367 dage. 3 timer. 32 minutter. Det er lige nøjagtig så lang tid, vi har. Så lukker valglokalerne til kommunal- og regionsvalget 2013.
Det er lige nøjagtig så lang tid, der er til at gøre sig klar. Det er så lang tid, der er tilbage til at sikre, at når danskerne skal bestemme, hvem der skal regere i deres lokale kommune og region, så sætter de et stort solidt kryds ved Venstre.
Det kan måske lyde af lang tid. Lige over et år. Men det er det ikke.
Det er en juleferie, en vinterferie, påske, pinse - så kommer sommeren, så melder efteråret sig - og ja, så er det alvor. Så skal der stemmes.
Det er tre år siden, der sidst var valg til kommunalbestyrelserne og regionsrådene. Dengang løb Socialdemokraterne med magten i fire af de fem regionsråd. Og de satte sig i borgmesterstolen i 49 af landets 98 kommuner.
Det gør ondt på mig, når jeg tænker på alle de stakkels danskere, der har ligget under for rødt styre så længe.
Men (kunstpause) man kan da finde nogen trøst i, at kommunalvalget i 2009 var det ringeste kommunalvalg for Socialdemokraterne siden 2. verdenskrig.
Det ringeste kommunalvalg siden 2. verdenskrig.
Ja, det lyder jo nærmest som noget, man har hørt før, når man taler om Socialdemokraterne og deres valgresultater. Lad mig bare nævne tre af de seneste:
Folketingsvalg ’07 - det ringeste resultat siden 1908.
Valget til Europaparlamentet i ’09 - en tilbagegang på 11,1 procentpoint.
Og så Folketingsvalget i ’11 — det dårligste valg siden 1903.
Det ændrer desværre ikke ved, at Socialdemokraterne sidder på magten i 49 kommuner. Dertil kommer to kommuner, hvor SF - af alle tænkelige partier - har optaget pladsen på borgmesterkontoret.
Det går ikke.
For netop de to partier - Socialdemokraterne og SF - har lovet danskerne alt fra:

- en betalingsring
- markant billigere busbilletter
- to lærere i klasserne
- ingen patienter på sygehusenes gange

og ved sidste kommunalvalg lovede Frank Jensen, at forældre i København ikke skulle cykle mere end 15 minutter for at nå frem til deres børns daginstitution.
Og hvad skete der med alle de løfter?
Ja, de er røget samme vej, som Ritts 5.000 billige boliger og Nyrups efterlønsgaranti.
Det samme gælder de mange millioner, som hver eneste kommune landet over blev stillet i udsigt, hvis bare S og SF kom til magten.
Billund kommune blev lovet 39 mio. kr. I Norddjurs var det 55 mio. kroner. I Holbæk 103 mio. kr.
Nu skal jeg ærligt indrømme, at jeg ikke har styr på alle detaljer i budgetterne i hverken Billund, Norddjurs eller Holbæk.
Men hvis kommunerne har fået tilført penge i den størrelsesorden, så må det skyldes, at de på en eller anden måde har fået fingrene i en del af den der kæmpe Lotto-gevinst på 135 mio. fra Herlev Sygehus.
For det er i hvert fald ikke Villy Søvndal, Helle Thorning-Schmidt eller Margrethe Vestager, der har været forbi med en check.
For heller ikke de løfter har de kunnet holde.
Så kære venner. Kom nu. Vi skal ud og erobre magten.
Ikke fordi det er et mål i sig selv - men fordi Venstre har de bedste løsninger på samfundets udfordringer.
Som liberale spørger vi hele tiden os selv - hvordan kan vi gøre det endnu bedre? Hvordan kan borgerne få endnu større frihed? Hvordan kan borgerne få mere kvalitet? Hvordan gør vi økonomien endnu stærkere?
Vi søger hele tiden nye svar.
Derfor tør vi spørge, om private virksomheder kan være med til at løse opgaven endnu mere effektivt. Som for eksempel i Venstre-kommunen Varde, hvor en virksomhed har
indgået et samarbejde med kommunen om moderne undervisning med iPads til eleverne i 7. klasse.
Og derfor tør vi give borgerne lov til at bestemme selv. Det betyder, at hver tredje ældre, der får hjemmehjælp i dag, har valgt at benytte sig af muligheden for at kunne vælge en privat leverandør som alternativ til den kommunale hjemmepleje.
Og derfor tør vi se på, hvordan vi kan få pengene til at række længere. Som her i Herning, hvor Lars Krarup har sikret, at børnene i folkeskolernes ældste klasser samlet set får 7 timers ekstra undervisning om ugen til næste skoleår, bl.a. finansieret ved en aftale om mere undervisning fra lærernes side.
Forandring kan virke skræmmende på nogle. Men ikke på liberale.

Fremtiden tilhører ikke dem, som er tilfredse med stilstand. Fremtiden tilhører dem, som har viljen til hele tiden at stræbe efter et bedre samfund. Og som er parate til selv at investere og selv at tage et ansvar for, at tingene bliver endnu bedre.
Fremtiden tilhører ikke de kynikere, som altid stiller sig på sidelinjen og blot kritiserer nye forslag. Fremtiden tilhører dem, som drømmer om et bedre samfund og har modet til at forfølge deres drømme.
Fremtiden tilhører ikke dem, som af frygt for forskellighed, holder fast i gamle stive løsninger. Fremtiden tilhører dem, der giver plads til ansvarlighed og frihed til forskellighed.
Fremtiden tilhører Venstre.
Fordi vi tør sige tingene, som de er. Fordi vi ikke midt i en krisetid lover mælk og honning i gaderne før et valg for bagefter at løbe fra løfterne. Fordi vi er parate til at gøre det rigtige, selv om det måske ikke er det letteste.
Det gælder uanset, om man er politiker på Christiansborg, i en af regionerne eller i en kommune.
Vi er der med samme fundament og med de samme visioner. Folk skal kunne stole på, hvad vi siger. Og de skal vide, at vi siger tingene, som de er - også selv om det er de svære beslutningers tid.
Det er det i øjeblikket.
Kassen er tom.
Og derfor skal hver en krone vendes en ekstra gang, så vi er sikre på, at vi får mest muligt for den. Hvert eneste hjørne af budgetterne skal ses igennem en ekstra gang. Og selv, når det er gjort, så skal vi igen spørge os selv - er der noget, vi kan gøre smartere,
anderledes, eller mere effektivt? Findes der en løsning, hvor vi kan få endnu mere for skatteydernes penge, end vi allerede gør?
Det er virkeligheden.
Det er ikke en nem situation. Der er ikke nogle lette løsninger. Det er derfor, at der er brug for Venstre.
Hvis det var nemt, så kunne alle klare det. Men det er overhovedet ikke nemt. Det vil kræve de skarpeste hoveder at levere høj velfærdskvalitet i en stram økonomi. Og det er derfor, Venstre skal vinde næste år.
For vi er de bedste til at løse den opgave.
Så kom nu, venner. Sadl hestene. Start knallerten. Pak bilen. Saml vennerne. Prik til kollegerne.
Læg nu kræfterne i, for der er brug for jer derude.
I sidste valgkamp tabte vi desværre borgmesterkæder i byer, som vi troede, var sikre. Men vi vandt også i kommuner, som jeg ikke engang havde turdet drømme om.
Der er intet, som er givet på forhånd. Der er intet, som er umuligt at nå.
Vi ved, at vi ikke bare skal kæmpe mod S og SF.
Vi kommer også til at kæmpe mod fagbevægelsen. Den vil stå der igen. Med millioner af kroner, fordi fagbosserne stadig tror, at hvis de sender penge ind i den ene ende, så lytter vennerne nok i den anden ende.
Derfor er det nu, I skal i gang. Det er nu, I skal forberede jer. Det er nu, I skal mobilisere alle dem, som godt ved, hvad der er bedst for Danmark.
Nemlig et blåt Danmark.
Da Thorning på valgnatten talte til sine partifæller, sagde hun:
Vi gjorde det.
Nu står jeg her i Herning og siger:
Vi gør det.
Fortsat godt landsmøde og god valgkamp!